د د هجرت ورځې

درنو لوستونکو په ۱۳۵۹ کال کې چې کله څوکسو وحشي
تالانګرو انسانانو زموږ کور تالاو الا کړ او زما د پلار تړوله فرهنګي هستي يې
له منځه يوړه زما عمر داتو کلونو نه زيات نه و او د شعر په مفهوم نه پوهيدم
چې شعر څه ډول صنعت دی څنګه ليکل کيږي ؟او څنګه منځ ته راځي؟خوله
نوموړي حادثې وروسته ماته دا احساس را پيدا شو چې زه بايد دخپل پلار
ورک شوي آثار ولټوم او له ځان سره يې خوندي کړم خوله بده مرغه مور مې
ددې کار سخت مخالفت کاوه او تل به يې راته ويل چې ته دا سپېره کاغذونه
څه کوې پلار دې ترې څه خير ويوړ چې ته به يې ترې يوسې. خو داکار زما په
وس نه و چې دمور خبره و منم او دهغې په اند له دې سپيره کاره لاس واخلم.
مابه چې کله دخپل پلار کوم شعر پيدا کړ ډيربه خوشحاله شوم او هغه به مې
ژر ژر خپله کتابچه کې وليکه. يو عام متل دی چې وايي: (خربوزه ازخربوزه
رنګ ميګيرد) يعني خټکی له خټکي رنګ اخلي نوماهم په داسې حال کې
چې ځانته مې پام نه و له خټکي رنګ اخيستی وو او دا څو کرښې شعرونه مې
ليکلې چې اوس يې ديوې کوچنۍ مجموعې په بڼه تاسو هيوادوالوته ډالۍ
کوم

په درناوي   عرفات (پرديس) کندز

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکوه

زه دې څنګه خوار او زار کړم ستره خدایه
شرمــنده دې په بار بار کړم ســتره خدایه
د دنـــیا په کشمکش کې دې را ګیر کـړم
لـه طاعـــته دې کـنار کـړم ستره خدایه
جـنـتونه دې راوبـــښـل اول کـــښې
بــیا دې ولې تـرې فـرار کړم ستره خدایـه
د شیـطان دښـــمني تا راتـه پـــیدا کـړه
اوس بـه څنګه تـرې قرارکړم ستره خدایـه
چې د عـقل را کاوه شـهوت مـې څه کړه
زه خــو دغې بلا خـوار کړم ســتره خدایـه
نه مــې دا دنـــیا شـوه خپـلـه نه آبـله
اوس بـه چـېرتـه کډه بار کـړم ستره خدایـه
چـې دې عـلــم حقـیقي راتـه څرګـــند کړ
بیا دې پـوه پـه دې اسرارکړم ستره خدایـه
دغـه ټـولـې برنامـې ږومـــبې دي جـوړې
زه (پردېس) بـه څه اختیارکړم ســتره خدایـه
۱۳۸۰\۴\۱۲ ایران شیراز

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې

سترګوته راغلي زما بیا اوښکې
تېر ته څاڅي په نڅا اوښکې
عقل و هوس مې کله غلی پرېږدي
په مخ مې درومي بې بها اوښکې
دغه د څو ورځو دنیا غم ده
لېدلي چا دي د خندا اوښکې
آدم خسران کړی جنت پرېږدي
په انګوځي د هوا اوښکې
د وخت سیلاب سره یو ځای راځي
د نن فرعون ته د موسی اوښکې
چې د [عمر] زړګی یې پرېمینځه
څه پر اثر وې آ، شهلا اوښکې
قیس به ناصیح ته په سلګو کې ویل
هېرې به نه کړم د لیلا اوښکې
د عشق مجنون یم نصیحت مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته په کــارنه دي د چــا اوښکې
ای د ســـتم بازاره وران به شــې
تــندر طوفان به شـــي زما اوښکې
۱۳۸۳\۷\۲\ کوئټه پاکستان

دشهیدانویاد
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
تنکي ځوانان لکه ګلونه لاړه
دځوانیمرګ(صادق)پهیادژاړم روح یې په هغه
دنیاښادغواړم
نه یې کفن نه یې لحدولیده ه نه یې
یارانوچاجسدولیده
دمرګ یې هره خواخبرونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
ښکل ځواني د(ایمل جان)یادوم
سترمجاهدمردمیدان یادوم
په خپلووینوي جنت وګاټه ه ټینګ ایمان یې شهادت
وګاټه
تورتم شوپاتې مشالونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
د(میرویس) جان غم ناتوانه کړمه
داشو شهید زه یې پرېشانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به له چا سره دردونه ژاړم
دارانه لاړ زه یې غمونه ژړام
باغ مې سپېره شو چې ګلونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
د(عطاالله) ځواني شوه خاورې خدایه
نارې سورې مې ولې ناورې خدایه
دغه شهید مې ډیر یادیږي ربه
زړګی مې ولې نه صبریږي ربه
وینې جیحون شوې سیلابونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
ای عزیزانو شهیدانو واورئ
ای د(پردېس)دبڼ ګلانو واورئ
مبارکي د شهادت درکُوم
ثابت قدم یو بشارت درکُوم
ایمان مو کلک دی خووختونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
تنکي ځوانان لکه ګلونه لاړه
۱۳۸۰-۵-۲۲-ایران د بوشهرښار
یادونه !محمدصادق *ایمل*میرویس*اوعطاالله زما ورونه وو چې په دغه خونړي انقلاب کې په شهادت ورسیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سوری سوری مې شو ټټر ظالمه
زما سینه شوه ستا خنجر ظالمه
په څه ګناه مې قتلګاه ته بیایې
راته دې مات کړه بال او پر ظالمه
مه کړه ستم چې ښه انجام نه لري
حال د (لهب) نه شه خبر ظالمه
چې یې اسمان سره جنګونه کول
څه شو (فرعون) ای بې خبر ظالمه
هرې تیارې پسې رڼا راځینه
دا تور ماښام به شي سهر ظالمه
عذاب دې واخیست شهادت دي راکړ
له حقیقته یې منکر ظالمه
وایي (پردېس) له مرګه ډار نه راځي
په خپل ایمان لرم باور ظالمه
۱۳۸۰-۱-۲-شیراز

غزل

له وطنه چې مې لیرې کناره یم
زه افغان مشغول د چا په ننداره یم
د ژوندیو په حساب راځمه دریغه
شینکي بڼ کې هسې وچه شجره یم
په بهار کې زیړه پاڼه د خزان شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملزم شوی د نفاق په فقره یم
د لوی خدای له سلطنته صدقه شم
هسې نیست یې د هستیو په قاره یم
په رضاء یې تورې خاورې سره زرکیږي
زه آدم یې د خُلقت ښه مانوره یم
ای (پردېسه) دا لیکني په چا لولې
د ادب آسمان کې ورکه ستاره یم
۱۳۷۱\۳\۲۱ ازبکستان بخارا

د ګیدړې او شغال مرکه

د هجرت ورځې او شپې وې تیریدلې
د وطن په حال مې هرځای کې ژړلې
یوه ورځې له ډیر غمه را بهر شوم
د وطن خوا ته روان مخ په چکر شوم
چې په لاره کې راپېښ عجیبه حال شو
په نظر مې یوه ګیدړه بل شغال شو
مرکه وه د ګیدړې او شغال
چې ګیدړې له شغاله وکړ سوال
ای شغاله یاره ولې نه ښکاریږي
چې له ډیره عمره پس رامعلومیږي
شغال جینګې کړلې داړې په خنداشو
مخ یې واړاوه ګیدړې ته ګویا شو
ویلې خیته مې مړه ده کړم سیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا یانو ته مې نه رسي لاسونه
افغانان په ځان اخته دي کړي مرګونه
خوږې غوښې رارسیږي کړم عیشونه
لس اوشل مړي پراته په هر میدان دي
پرې راټول زما په شان ډیر شغلان دي
چې خبره شوه ګیدړه له دې غوښو
وارخطا شوه لاس یې ژرکیښود په تشو
ویلې ژرشه ګرانه زمابرخه دي څه کړه
غوښه پاتې ده که ټوله دي په خوله کړه
شغال ویلې ډیرې غوښې پیدا کیږي
بې بها د هر افغان وینې تویږي
دګیدړې خوښې زیاته شوه بېشانه
له شغاله سره ګډه شوه روانه
چې مې ولیده په سترګو دغه حال
د ګیدړې له شغال سره مقال
ماویل دادی اوس مو غوښې ګیدړان خوري
شغالان راپاڅیدلي دي زمریان خوري
اي (پردېسه) بل څه نشته بې علمي ده
چې په برخه مود اهسې بدبختي ده
۱۳۷۸-۲-۲-پشاور- پاکستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل سرګردانه ژوندته يوه کتنه

دغه ژوند به مې په کومه ورځ ختـــميږي
زه شوم ستړى خود امست رامعـــلوميږي
ځوبه ګرځم دربـــه درپـــه غـرو، رغـــونـــو
زما به مينه په وطـن کـــلــه مـــاتيـــږي
چې دځو کړم دافغان پـه پـــاکه خـــاوره
اوس مې ځکه دکندز ځـمـــکه يـــاديـــږي
ماشوم توب کې له خپل کوره اواره شـــوم
دهجرت اوښکې مې تل په مخ بـــهيـــږي
پاکستان راته پـــه زړه ايښي داغـــونـــه
پسته وضعه مې دبعضو نه هېـــريـــږي
د دنيا دمخ جـنت مې مســـخـــر کــــړ
له کشميره بـه مې کـلـه زړه صـبـريـــږي
هندوستان کې دې دځوور ځومـيلمه کـړم
تاج محل مې تل پـــه زړه بـانـدې وريږي
دتـاجـک ازبـــک تـــرکـمـــن مـلکوته لاړم
تش په نوم مسلمانان پـــکښې اوسيـــږي
د قطر بحرين شيخان چې راپـــه زړه کـــړم
د ادنيار ابـانـــدې تـــولـــه راغـــمـــيـږي
مياشتې مياشتې د،اروپاغيږکې ويده شـــوم
اوس مې کله په ايران کـــې چـاره کـــيـــږي
دې ْستومانه ژوند پرېشانه کـــړې (پـردېـسـه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاقبت بـه کـومــه خــاوره کــې ښخیږي

-۱۳۸۰-۵-۲۲ ایران

(c) ketabton.com: The Digital Library

توشیح غزل

سیاحت د دې دنیا به تړول عالم کا
زیروحان به دا مسیر قدم کا
عاقلان یې په کیسه کې دومره نه دي
جاهلان یې بیا په مینه کې ستم کا
د دنیا مینه دنیا سره فاني ده
د فنا سره به څه مینه آدم کا
اسیر شوی ښکلی روح خاورین بدن کې
که آزاد شي تا به خاورو کې مدغم کا
له دنیا نه د وفا طلب ونه کړې
فضیلت به دي اشرافو کې را کم کا
د غافل زړګي نه توره تیره ښه ده
زړه هغه دی چې صفت د خپل صنم کا
یاري نه لري دښمن د جامعې دی
چې په حق باندې د بل مدام قسم کا
نظارت د دې دنیا بصیرت غواړي
د رندو سره چمونه چم په چم کا
شرارت د شرفاؤ محصول نه دی
خو اشرار به دې زړګی قلم قلم کا
په صورت او په دولت یې اورکړه پورې
هغه څوک چې له مردارو ډک شکم کا
وفا نه لري دنیا شرمنده ګي ده
عاشقان د خپل سیرت به تړول عدم کا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیابت د فاسقانو ، ای (پردېسه)
په عالم به دې رسوا لکه اشرم کا
۱۳۷۹-۱۲-۵-ترکمنستان عشق اباد بازارمیر
نوټ* د چا چې پوزه غوڅه وي اشرم يې بولي افغان (قاموس)
له پورتنۍ توشیح څخه د ښاغلې سعدالدین (شپون) نوم راوځي

روژه

په تا کې ډېر برکتونه وینم
تا کې فجار تمام جنګونه وینم
طبې دنیا ته چې نظر واچوم
شِفا درمان دې ټول حکمونه وینم
مَنافقان مناقشې درکې کړي
ستا په حضور کې غور ځنګونه وینم
که د ضعیف ایمان غندنه کُوم
په کال کې یوه میاشت یې مونځونه وینم
وسه مې نشته چې غزا جوړه کړم
په سره غرمه چې بار دیګونه وینم
زموږ د صلحې پیغمبرې را شه
ټوټې ټوټې مسلم قشرونه وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي (پردېس) ډير ناقرار يم ځکه
چې نوي نوي مذهبونه وينم
کندز\۱۳۷۴\۱۱\۷

غزل

درومي درومې دا وګړي له دنيا
دريغه دريغه دا ژوندون دی بې وفا
ښکلي ښکلي انسانان دي خاورې شوي
هم آدم دې خاورې شوی هم هوا
له مرګ نه خلاصی نشته په دنيا کې
چا ليدلي رومبني نسلونه بيا
اول خاورې اخر خاورې زيروحان دي
دغه ژوند خو ميراثي نه دی د چا
د دنيا په مينه مه وژنئ ځانونه
دا ويلي رسولانو لاپخوا
کندز\۱۳۷۴\۱۲\۵

نعت شريف

چې سبب د پيدايښ د دې مکان دی
محمد راته د سر او مال نه ګران دی
چې په روی يې د ادنيا ده پيدا شوې
محمد لويه هستي عظيم انسان دی
سر او مال مې صدقه دده له نامه
چې يې ايښی دغه نوم خپله په ځان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼایـې وه په تـیـارو کـې ګـرځـیـدلـه
په تـدریـج یـې رڼا کـړی دا جـهـان دی
په دعوت یـې معـرفت سره اشنا کـړو
رالیږلی ستر هادي زموږ سبحان دی
۱۳۸۱\۲\۳قطر

زما شجره

پلارمې ایښی نوم زما دی عـرفات
چې دا نوم راته شیرین دی تـرنبات
په اشعـارو کې پـردېس لـرم لـقب
دا لقب مې دی لـه پلاره مـنـتخب
زما پلار چې پـه پـردېس وومسمـا
د پردېس نوم بـه ځلیـږي پـه سمـا
د پښتو ژبې ادیب روان شاعر وو
د وطن په مینه تیر له مال و سر وو
د ملت په غم کې لاړو قرباني شو
د فنا نړۍ یې پریښوه اسماني شو
د شهید والد پـه نوم ډیر افتخار کړم
کـتـابونـه بـه یـې طـبـعـه لـه اشعـار کـړم
خـپله نشته ډیـر اشعـار یـې پاتـې شوي
چې د زړه پـه وینو ټول دي انشاء شوي
لکه څنګه چې مې پلار عظیم انسان وو
پلار یـې هم مرد میدان باتور افغـان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسما په سعدالدین هغه نامداروو
د همت غیرت په نره خریدار وو
د قرآن یې ترکه نه وه وظیفه
د مظلوم خیال یې ساتلو همیشه
د ده پلارو هم تېر شوی ډېر نامدار
په نامه د معزالدین هغه رویدا ر
د وطن دفاع کې سرېې خپل بایللی
په تاریخ کې یې ځلانده نوم ګټلی
په ادب باندې لګیا یم دا ګفتار کړم
د شهید نیکه په نوم ډېر افتخار کړم
معزالدین وو بیا پیدا له سیدګل
چې د علم په بوستا ن کې وو بلبل
غټ عالم لوی نابغه د خپل زمان وو
لراو بر ټول ننګرهار یې مدحه خوان وو
سیدګل بیا له یعقوب ځني پیداوو
چې یعقوب هم د خپل وخت عظیم ملاوو
د یعقوب پلارو اسحاق اخندزاده
چې ورکړې وه خدای لویه مرتبه
پشت په پشت راکې تېر شوي عالمان
کور د علم دی زموږ ټول خاندان
ای (پردېسه) فلک ګرځي سرچپه
ته له هیچانه اوس مه کوه ګیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټان ټیټ شوه ټیټ غټان شوه په جهان
د بازانو په ځای کینا سته کارغان
خوبیا هم بازان بازان کارغان کارغان دي
په کارغانو د مرڅو نیول ګران دي
چې وخت راشي د ازمیښت او امتحان
ته به اوګورې بیا هلته داکسان
که د پلار نیکه نه٠ نه وي معلومدا ر
په دښمن باندې به ونکړي ګذار
ځاروي به له وطنه ځوک سرونه
چې معلوم یې وي د پلار نیکه نومونه
۱۳۷۵\۱۱\۱۲\

یادونه ! داپورتنی شجره(۹) بیته مالیکلې ځکه چې دغه شجره زما پلار زموږ د نیکه حاجي سعد الدین له پیژندګلو نه پیل کړې وه خوما په لومړیو ځوبیتونو کې د ځان او د خپل پلار زین العابدین پردېس شجره ور زیاته کړه او پاتي نوره(۱۵) بیته زما شهید پلار زین العابدین پردېس لیکلې اوویلې
عرفات پردیس

که زه پښتون یم
قسم زما په شهیدانو قسم
په ګُنډو بورو مظلو مانو قسم
زه نور په تنګ یمه په جنګ به شم
ځپاند دریاب یم په غورځنګ به شم
بیا هغه ځوک دی چې حصاربه کړي ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټګۍ د ام کې ګرفتار به کړي ما
زه په هيڅ کې دا طاقت نه وينم
خاص په غليم کې دا جرعت نه وينم
چې مې ملي نهضت خفه کړي راته
قومي وحدت مو بابيزه کړي راته
په افغانانو به غوبل نه وي تل
اور به زما په کاله بل نه وي تل
په غمازانو جوړ ناتار به کړم
جوړ دا ولس عزت وقار به کړم
سفر به ټولو پښتنو کې وکړم
ناري به برو ځمکنو کې وکړم
ډير افريدي به له خيبر روالم
له افغانانو به لښکر راولم
ساز پرې آزاد افغانستان به کړم
پوره د قوم ملي ارمان به کړم
د تورې نقش به جاويدان پريږدم
تاريخ ځلاند به د خپل ځان پريږدم
نه خوف د مرګ نه د زندان لرم
يمه پښتون قوي ايمان لرم
د ظالم سترګې به په زور وکاږم
هر يو غاصب به له خپل کورو کاږم
زه دا په ډاګه هر سړي ته وايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې وطن هر کوڅا گې ته وايم
(پردېسه) شم به په وطن فدا
که زه پښتون يم په دنيا رښتيا
۱۳\۱۰\۱۳۷۵\کوئټه پاکستان

غزل

خپل وطن کې چې مې کور راته سقر شي
بل وطن کې به مې کله حال بهتر شي
طوفانو نو د گناه جيحون ته و يوړم
ستا به کله ياره زما په حال نظر شي
نيابت د احمقانو به تر څو کړم
ده بهتره چې مې ټول دژوند ټغر شي
دا د څو ورځو دنيا ده زود گذره
زيروحان به ټول د مرگ کوتوته ورشي
د دنيا هستي نه ده نيستي ده
څوک يې څه کړي په ضرر که يې خبر شي
د دنيا خوبانو ټولو راته شا کړه
زه پرې خوښ يم که راضي زما دلبرشي
ټول د مهر آبادي ده ظلمت نشته
که زما د زړه په کلي ستا گذر شي
دا د ماتو زړو آوازدی (پردېس)وايي
عاقبت به دغه توره شپه سهر شي
۲۰\۵\۱۳۸۲\کندز چاردره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرواز

ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
ورشه په ټولو دنیا والو سلامونه کوه
زما دژوند قیصې خورې په ټول جهان کړه ته
په دې دنیا کې پرې خبر هریو انسان کړه ته
ګرځه د مینې په فضاء کې خپل سیلونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
ورځه خبر راته د ټولو هیواد والو راوړه
ماته احوال د خپلو ورکو افغانانو راوړه
چې چیرته اوسې دې جهان کې بیا نکلونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
لاړشه د مینې له دنیا نه پیغامونه راوړه
د تیارو ښار ته ښه ځلانده مشالونه راوړه
د تورو شپو نه د سهار په لورمزلونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
تورې بلا ته د نفاق سخت ګذارونه ورکړه
بلاه د جهل په سر ووهه وارونه ورکړه
د رڼا کور کې د ظلمت په سرتاختونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
ځه د(پردېس)په وزروو الوزه دنیا وګوره
دې خوارملت ته یوه نوي مسیحا وګوره
د زخمي زړو سره دنوي ژوند رازونه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای زما د خیال پـروازه پروازونه کـوه
۱۳۸۲\۸\۱۲\کندز

د وطن کیله

زه خو ستا وطن یم ته مې ولـې ورانه یې
کور یم د غازیانو ای بدبخته څه که یې
زما غبرګې پیدا شوې
سبب مې د ژړا شـوې
څومره ژر خطا شوې
د خلکـو د خنـدا شوې
مور دې یم نا اهله ولې سترګې پــټه یې
زه خو ستا وطن یم ته مې ولې ورانه یې
په سرو سترګو ژړېږم
لیلام ته وړاندې کیږم
کـړیـږمــه زور یـږم
په سرو وینو لـمبیږم
دغه ستا غیرت دی چې په بل مې خرڅه یې
زه خو ستا وطن یم ته مې ولـــې ورانه یې
تېر له خپل عزته یې
ډک له کدورته یې
لرې له عظمته یې
ډېر بې بصیرته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل وطن مالونه چې په خپله غلا ،که يې
زه خو ستا وطن يم ته مې ولـــې ورانه يې
لرمه نور بـچـي زه
(پردېسه) ميړني زه
د مينې لـيوني زه
ايرو کې ډېر غمي زه
آخر به دې مخ تور کړي چې پرما لوبې که يې
زه خو ستا وطن يم ته مې ولــــې ورانه يې

۱۳۷۵\۱۱\۵کوئټه پاکستان

توشيح غزل
ډکه ونـه د ثـمـر يـې بـريـده کړه
اجيرانو د نفاق اورکې لـمبه کـړه
کرارنه دي دښمنان د يکـتاهانو
تاريکې يې د رڼا د تن جامـه کړه
راکبين مې په پياده وکې مدغم شوه
غاصبانو رانه غـصب آشيـانه کړه
لالهاند ګرځمه اوس په غرورغونو
اشقيانو راتـه جوړه دسيـسه کـړه
ميراث لاړه د نيکه خاورې ايرې شو
قاريعينو راتـه سر د غم نـغـمه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسارت دی بنده ګي ده غلامي ده
د نفاق بلاه مې مېنه راسپيره کړه
رحم نشته څه ظالمه زمانه شوه
خار د ګلو په مقر سخته قبضه کړه
اعراض نه کوم له مرګه ای(پردېسه)
نابکارو مې تالا د ژوند توبنه کړه
۱۴\۵\۱۳۷۸\ پاکستان پشاور
نوټ. دپورتنۍ توشيح نه دډاکټرصاحب غلام قادرخان نوم راوځي

توشيح غزل

عـاقـــلانـو دي ويـلـــي
صالـحـانـــو دي مـنـلي
راحت نـشته بــې زحـمتـه
په قـرآن کې دي راغـلــي
فـاسقـان په نـيـکـــه لاره
دې جهان کې چا ليدلـــي
اثقـالـونـه په دنـيـا کـــې
رســـولانـــو چـلـــولـــي
تاخير مه کړئ په نيکۍ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیک نـامان دي ډېر ښاغلي
په ناسـمه لار چې درومـې
دې نـړۍ کې شـرمیدلي
رنګ یې ګوره حال یې پوښته
چا خنـدلـي چـا ژړلـي
درپـه در افغـانان ګـوره
پـردي ورتـه دریـدلـي
یاران لاړو وطن یې پرېښود
راته پاتې خالي کـلـي
سرې لمبې راباندې بلې
بې علمی دي لګـولـي
۱۵\۹\۱۳۷۵کوئټه پاکستان
نوټ   د پورتنۍ توشیح نه زما خپل نوم راوځي
عرفات پردېس

غزل

اوګوره زړګیه دا دې څه چارې منلي دي
څنګه یې په سترګو کې اغزي راته کرلي دي
څه مې ده ګناه څه مې خطـا ده ګله ووایـه
اغیارچې په وحشت سره زما غوښې شکلولي دي
سپینې جامې رنګ شوې په سرووینو کې یې ولامبل
لاړې ښکلې هیلې سور کفن کې خوځیدلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

واچول اورونه شنو باغوته غمازانو نن
اوس يې لوغړن لړګي زما سرته نيولي دي
وليکه(پردېسه) دا د وخت نا خوالې وليکه
هغه څه انشاء کړه چې په ستر ګودي ليدلي دي
۱۳۷۸\۳\۱۷\پاکستان پشاور

پند

د دنيا له مصيبته
د دولت له قرابته
ځلبلاند ګوره وګړي
دخصلت له مشقته
په غوږ واورئ دا خبرې
خالي نه دي له حکمته
هغه خلک معقول نه دي
چې لري دا څو صفته
په تلبيس کـه ملبس دي
دي منکر له حقيقته
چې غړيږي او خند يږي
نه يې سود شته نه يې ګټه
که خندا د لوړ آواز ده
ده خارجه له سنته
د الله فرمان قبول کړه
درته کړم څو نصيحته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آدم نـافــرمـانـــي وه
چې یې وویست لـه جنته
عیب د بل چا ته مه وایه
دا ګـنـاه ده ډیـره غـټـه
زه (پردېس) دغه وینا کړم
د خلـیـل بـاتـور مـلـتـه
١٣٧٢\٣\١٧\کوئټه
نوټ تلبیس د حقیقت پټولو ته وایي

غزل

ما خو تل په مینه خپل استازي درلیږلي دي
تاېې د حسد غـشـي پــه ســر راورلـي دي
بس کړه نور د تورو پرد شاتـه قتال مه کوه
راشه په ښکاره مې خپلې وینې دربښلي دي
نه ده ستا ګناه دغه زمونږ ازلي برخه وه
ګوره غلیمان موددوستی په نیت راغلي دي
مه مایوسه کیږه د تـوبو سره بدلون راځي
ما په ستر قرآن کې عجایب شیان لیدلي دي
واوره دا غزل(پردېسه) څه ښکلی مضمون لري
څنګه یې په مینه دوحشت جامې څیرلي دي
١٣٧٤\١٢\٦\

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د لاسه ای نفاقه نور ورکیږم
جهالت ستره ګناه ده پرې پوهیږم
ټوله خاوره د افغان وینو کې سره شوه
زه عبس په دغه سیمه کې اوسیږم
دغه خیال مې څه مهال دزړه کور به شو
د ورور مرګ ته چې مې هسې هوسیږم
ډیر د علم په زور لاړه تر آسمانه
زه د جنګ له مصیبته نه خلاصیږم
په وطن جوړه تالا کړه تالانګرو
سره اورونه دي بل شوي پرې سوزیږم
خپل ایثار او شجاعت مې راته غم شو
دسرو وینو په دریاب کې لاهو کیږم
بس دی نوردې زه(پردېس) آشنایي نه کړم
ای نفاقه ستا له سیمې نه باریږم
۱۳۷۵\۱۲\۲۵کوئټه پاکستان

عزل

په لمنه د عظمت کې ټوکیدلی
پانې پانې دې جهان کې ریژیدلی
ګمراه نه دی خو دعصر ګمراهانو
دحسد اورکې مدام دی سوځولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مکان کې یې ځای نشته دریغه
خو سینې لا په قفس کې خپل ساتلی
د دنیا تصویر تزویر ورته ښکاریږي
په آینه کې د ماضي یې ځان لیدلی
متاع نه لري غني په قناعت دی
په اخلاص کې دې مقام ته رسیدلی
زیب زینت یې د اسلام غیږ کې پیدا کړ
لکه ستوری تورو شپو کې ځلیدلی
امید نه لري بنده نه طامع نه دی
خو الله ته په قیام کې دریدلی
ای (پردېسه) داد چا شان او صفت دی
په دا ډول چې نن تا مور ته لیکلی
۱۳۸۰\۱۱\۱۷ ایران شیراز

غزل

څومره بلد شوم له دردونو سره
لاس او ګریوان یم کړاونو سره
که په وطن کې موجنګونه نه وای
چا به هجرت کاوه کورونو سره
زه هم وطن نه لرې لرې ګرځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې د زړه خورم لـه غمونوسره
نن مې ټکل کړی قطر ته ځـمه
لـه ډیـرو ډیرو امــیدونــو سـره
که په قطر کې خدای په کارکړمه زه
بیا به مستي کړم له لوټونو سره
که پیسې ډیرې شوې موټر اخلم
ټي وي دستګاه رنګه فلمونو سره
خیر که وطن مې سرو لمبو کې سوزي
زه دي آباد یم دې مـلـکونــه سره
ننګ او غیرت موخـریـدارنه لري
برعکس مو وژنـي په بمونو سـره
د غیرتي وطـن نه ځم (پـردېـسـه)
مـاتـو پـښـو مـاتـو لاسـونـو سره
١٣٨١\٣\١٣عمان

غزل

نه چار بیته نه مصره نه رباعي ده
دا غـزل مـې د نظـر قـدر دانـي ده
د خوښۍ نه په جامو کې نه ځایږم
قافله مې د منزل خـواته رهي ده
د ولـس د ښه نیـکمرغـه ژوند لـپـاره
منــــل شـوې د افـکــــارو آزادي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر علمي نهضت ته کيږي پـامـلـرنـه
د تـــورتـم نـــه راوتـلـــي رڼـايـــې ده
د وطن ملي تاريخ کې به ياد ګار شي
چې ويستلې چا دې لارکې مساعي ده
نن زما د زړه بلبل په نغـمـو سر دی
چې ټولنه تشـکـيل شـوي عرفاني ده
اول وايـمـه سـلام په دې مـحـفـل زه
بيا مې خيال د ټول افغان حال او ماضي ده
شوم خوشحاله بې سلا راغلم يارانو
چې د پلاره راتـه پاتې شاعـري ده
د (پـردېس) ويده قلمه راويـښيـږه
دا د څو ورځو دنـيا اخـر فـانـي ده
١٣٧٤\١٠\٢٨\کندز

قيامت نامه

توشيح غزل

اسمانونه راغورځيږي
د ژونـدون ګـډه بـاريـږي
فريادونه چيغې سورې
د چا غوږ تـه نـه رسيـږي
غافل مه شئ مرګی حق دی
دا دنـيـا آخـر ورانـيـږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

امــان نــه وي د ســرونــو
د ژونـدون ناوې وديـږي
نـظـارت د سـترګـه و رو
په حيات کله لـګـيـږي
سحر نه دی حـقـيقت دی
د الله حــکـــم چــلــيــږي
تـاريـکي تـوره تـياره وي
مور لـه ځـويه نه خـبـريـږي
اسرافـيـل وايــي سنــدرې
څوک ژوندي نـه پاتې کيږي
نظر خپل مـکـان تـغيـرکا
چې پرې ځان نـه ليدل کيږي
عشق آباد ١٣٧٩\١١\١٢
نوټ\ د پورتنۍ توشيح نه د افغانستان ښکلي کلمه راوځي

زنده ګي

زنـده ګـي د غـم ډګـر دی
ټول عالم په چغو سر دی
چې يې عقل په شهـوتو
غـلـبـه و کـا هـنـردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شهوت په عقل بـرشي
د انسـان جامه کې خـردی
که حـریص د سپینو سرووي
د قـارون پـه لارو سـردی
چې يې مرګ په ياد کې نشته
په ژونـدن کلـه بـاور دی
په ګُوم زړه به فراغت کړو
د دنـيا ميـنـه خـطـر دی
دې رندو خلکو تـه ګـوره
پلار مقتول قاتـل پسـر دی
ای (پردېسه) ډیر احتیاط کړه
چې د مخکې لوی سفر دی

غزل

چې د عشق په ډیوه زړه دچارڼا شي
د دنیا راحت به څه کا چې فنا شي
د دنیا مینه د دُن په تـغـرپـریـږدی
د هرچا چې د زړګي سترګې بینا شي
حـقـيقي مـيـنـه دنـيا سره بدي ده
دغه کار ته که په زرو یو رضاشي
کسرنـشـته پـه سیرت د کـامـلانـو
دغه اصل ته که فکر د کوم چاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د عشق په سفر تللي پسې د رومې
سلسلې دي څوک ړومبی څوک يې ترشاشي
زه (پردېس) چې د الله په ذات عاشق يم
څه به کړمه دا ټوپن که ټول زما شي
۱۳۷۸\۴\۵\پېښور

توره لړۍ

دوران د چور او د غارت راغی
په افغانانو جوړ قيامت راغی
د تنظيمو د لاسه خوار يو مور
قسم دی سوي په انګار يو مور
ډيررنګا رنګ ظلمونه کيږي دلته
انسان څاروي په شان خرڅيږي دلته
ترک و تاجک و هزاره يادېږو
چېرته ښکاره چېرته خفيه يادېږو
د نژادي فسا د جنګونه ګوره
قاتل مقتول پکښې زرګونه ګوره
اور د تبعيض راکې لمبې وهي
فرياد فرياد خلک نارې وهي
بلا د ويرې او د ډار ديره ده
هم په صحرا او هم په ښار ديره ده
افغانستان ته مصيبت راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوران د چوراو د غـارت راغی
یو خوا مطلقه جهالــت دی دلته
بل خوا جاري منـافقت دی دلته
احساس دکاراو مسوولیت نشته
ستر جهالت دی حکومت نشته
مالدار د مال څخه بېزار ګوره
قرار تقبیح ترجیح فرار ګـوره
د اختـتـاف کـارونـه کیـږي دلـتـه
مال د اولاد سره ورکـیـږي دلــتـه
ډیر دي ظـلمـونه بېشمـار راکـې
زنـا فـحـشا هـزار هـزار راکـې
توره تـیـاره مو په وطن راغـلې
د هـر افـغان پـه تن بدن راغـلې
وایي(پردېس) چې بدحالت راغی
دوران د چـوراو د غـارت راغی
۱۳۸۰\۱۱\۱۵\کندز

توشیح غزل

زار ، زار مه ځه دزړه سره ودرېږه ته
زما فرش درته بانه دي پرې راځه ته
یاس دمیني مې په زړه ایښي داغونه
په هجران مې د وصلت مه کړوه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیابت د ښکلو راکړې لویه خدایه
ما منزل ته د نیکانو رسوه ته
امانت مې د خیانت ډګرکې ورک شو
دې میدان نه مې په تیښته تښتوه ته
لهب ګوره د نفسونو امان غواړه
پکې نه کړې ځان دټول عمر لمبه ته
عاقبت به تورو خاورو ته وردرومې
ځان ته جوړه کړه په دې دنیا توښه ته
امامت د اجتماع بصیرت غواړي
ځان په حال د نالیدلو خبروه ته
بې همته ژوند ژوندون نه دی نیستي ده
په همت کې د ژوند او ګوره مزه ته
دارایې د دې دنیا نه پکاریږي
ځان له داسې بلاه ګانو خلاصوه ته
یارانې د مطلب سرته نه رسیږي
راشه لوله د ژوندي تاریخ کیسه ته
ناصیح واوره داکلام نژدې رانه شې
نصیحت دې اثر نه کړي مه راځه ته
پرون ځای زما جنت و نن دوزخ دی
دغه بحث راسره نورمه اوږده وه ته
رسوایې ده د حجاب پردې پریوتې
فتنې ډیرې شوې دځان پرده کوه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

درویشي له بادشاهي نه ګڼم غوره
داخبره په غوږ واوره ښه پخه ته
یغما مه کوه په ډاګه راته وایه
دغه ژوند رابانديږ نورمه ترخه وه ته
سیرت اوګوره د تېر عالم(پردېسه)
چې په حال کې دعالم نه شې مثله ته
۱۳۸۲\۲\۱۲ کندز، سه درک
د پورتنی توشیح غزل نه زما دشهید پلار زین العابدین (پردیس) نوم راوځی

توشیح غزل
سالکان د رسالت په دې سما
راته وایې داژوندون دی بې وفا
بې همته رجال ژرکوي غدر
داسي خلکو سره مه دریږه ترخوا
حلاوت د دولت نه غواړي عاقل
په ترخوکې دي خوارږه موندلي چا
اتکاء د ابلیس نه غوارم په ژوند
زه اولاد یم د آدم او د هوا
نادمان دحسرت لمبوکې سوزي
سترګوره ترینه اخله انتبا
ابابیلو په سر ووهل فیلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې کمزوري خپل مـکان کې توانا
لحاظ نه کومه ګـورمه هـرڅـه
ما ونه لیده دنـیا کــې څـه بـقـا
لفظ د میني په مجاز کې لـټوم
مینه ښـه ده حقیقي په دې دنیا
هـجران نه دی مرګ وصلت دی ازلي
چې دخاورو جوړېدن شي خاورې بیا
شهامت د (عمر) راکړې خـالـقه
شقاوت د (لهب) نه غواړم له تا
فاتحه د نـیکو غــواړمـه مـدام
ای (پردېسه) دا دعا ده تل زما
قواعد د قضاء سخت دې مرتشي
ژربه او ګورې د ستر واکمن قضا
۱۳۸۲\۱\۱۱ کندز، سه درک
د پورتنۍ توشیح نه زما ګران دوست سبحان الله (شفق) نوم راوځي

د غم لړۍ
دنیا کې څومره غم دی
زما غم څومره کم دی
پـه سرو سترګو ژړېږو
د غـم سـره خـتـمـېږو
د سرو وینو طوفان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وحشت کړی میلان دی
درد یـــې پـــه آدم دی
دنیا کې څومره غم دی
مینه محبت نشته
رحم شفقت نشته
امن سو کالي دلته
نشته خوشحالي دلته
په چیغو سر عالم دی
دنیاکې څومره غم دی
دغه بې وفا دنیا
پاتې له هر چا دنیا
جــونګــړه د ژړا ده
د غــم سره پیدا ده
په هر کورکې ماتم دی
دنیا کې څومره غم دی
(پردېسه) پردېسي ده
د علم بې وسي ده
چې غم سره اشنا یم
د غــم سندرې وایم
د ژوندون آخر قدم دی
دنیا کې څومره غم دی
زما غم څومره کم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۵\۱۱\۱۱ کوئټه
عرفات پردېس

روږه

ای د رحمت او مغفرت میاشتې
ای د غفران او سیادت میاشتې
ته د نفسونو تزکیه یې ګرانې
د ولسو میاشتو کې ویږه یې ګرانې
زه درنه ځار شم دعبرت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
نن د په مینه زه لمانځنه کوم
ستا د عالي شرف ساتنه کوم
ما دي منلی ماهیت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
کاشکې د صلحې پیغامونه راوړې
د نوي ژوند نوي رازونه راوړې
ورته لرو ډیر ضرورت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
ډیر درکې ګورمه جنګونه کوي
ته یې ترې پاتې نور کارونه کوي
د دوی به څه شي عاقبت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې روش ډېر خفه کېږمه زه
د مسلمان په حال ځورېږمه زه
ډېر مې راڅېټ شو شهامت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
ستا په حضور کې چې انسان ځورېږي
په خاصه توګه چې افغان ځورېږي
راباندې جوړشي قیامت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
وایي (پردېس) له دې دنیا به ځم
بلې ماوا ته خامخا به ځم
چې بیا مې وکړې شفاعت میاشې
ای د رحمت او مغفرت میاشې
۱۳۸۲-۸-۲۷- چاردره
عرفات پردېس

آشنا

په وینو سرو ولمبیدمه آشنا
ستا په لمن کې پریو تمه آشنا
ټوټې ټوټې جسد مې چاراټول کړ
زه خو په ځان نه پوهیدمه آشنا
د بې وسۍ اوښکې د تللی په مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه حال چې تا لیدمه آشنا
د ابراهیم منشور قانون دی زما
د اسماعیل مقام ته ځمه آشنا
په دې دنیا که مې حاصل نه کړې
په بل جهان کې دې ګټمه آشنا
په پاکه مینه د(پردېس) مې قسم
لکه(عمر) دې بدلومه آشنا
کندز
۱۲-۸-۱۳۸۲

ستوری

د شنه آسمان نه یوزرین ستوری
راغی راپریوتو د ځمکې لورته
زمونږ د کلي ښنګ کې
په یوه لوړه باندې
د غم ښپې راغلې
خوښي یې ویوړه زمونږ
یو نا معلومه لورته
د طوفانو نو لورته
خلکو ژړا کوله
تورو تیارو کې ناست وه
چا ګریوانونه شکول
د غم هجرو کې ناست وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یې ویــل په چیغو
زمــوږ زرین ســتــوری
آ ګل وریـــن ســتــوری
په شنه اسمان کې نشته
په دې جهان کې نشته
۱۳۸۶\۲\۴

توشیح غزل

نه مې زور شته نه مې زر عاجز انسان یم
کږ لیچو ته د ژوندون پاتې حیران یم
یار مې نشته یاور نه شومه د چا زه
دا چې پاتې په هرځای کې له کاروان یم
اجنبیانو لـه خــپـل کـوره اواره کـړم
کله یو ځای کله بل ځای سرګردان یم
زور واکانو مې دژوند کړئ کړه تنګه
په تیارو کې محسور شوی دزمان یم
محبت له دغو سیمو هجرت کړی
د نفاق تورو تیارو کې بندیوان یم
نا هیلي مې د ګناه کلي ته بیایې
بې خبره د ړوندو په چم روان یم
د بنګان او جاهلان مې عزیزان دی
ای (پردېسه) شرمنده په ټول جهان یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۵-۲-۱۳۸۷

توشيح غزل

سروري د کايناتو چې تا راکړه
تصرف مې دغه ځمکه دا فضا کړه
يو د تورو ختو جوړ خاورين انسان وم
را په برخه د هستي د دې سما کړه
د عدم نه دې آدم کړمه خالقه
په حمکت کې دې اهدا راته هوا کړه
ولايت د زمانې مې شو په برخه
فاتحه د ژوندون شروع په ما کړه
لابد بوخت يم د ابليس سره جګړه کې
د ايمان توره خو تا لاسو کې راکړه
يزدادي نعمت تمام زما په شان شو
په غنمو به ما ولې مبتدا کړه
قباحت کړم له جنته را بهر زه
رقيبانو مې خندل او ما ژړا کړه
اعتدال نه مومم زه پدي نړۍ کې
استقرار په دی جهت نصيب زما کړه
طوفانونو د ګناه په سيند لاهو کړم
پاکه خدايه ته مې معاف دغه ګناه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناظم ته يې زه ناقص يم كردګاره
د شيطان له د سيسو مې مبرا كړه

۱۳۸۷\۱۲\۲۲
عرفات (پردېس)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library